

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118224582
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118224582.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Spoločnosť ľudí dobrej vôle, so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 425/13, IČO: 00 695 246, zastúpeného: Lexpert s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 15, IČO: 45 976 856 proti žalovaným: X. N. Y., T. XX.X.XXXX, H. D. Y., U. XXX/X, X. J. Y., M. C., T. XX.XX.XXXX, H. D. Y.V., H. XXX, 3. Queen Finance s.r.o. so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 425/13, IČO: 50 400 053, X. N. Y., T. XX.X.XXXX, H. D. Č., Y. X, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 8. februára 2019 č.k. 24C/3/2019-40 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia proti žalovanému v 3. rade a žalovanému v 4. rade a v tejto časti z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 8. februára 2019 č.k. 24C/3/2019-40 a v tejto časti konanie zastavuje.

V ostatnej časti potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) uznesením zo dňa 8. februára 2019 č.k. 24C/3/2019-40 zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zriadil v jeho prospech na zabezpečenie jeho pohľadávky vo výške 149.372,63 EUR s prísl. priznanej rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 25C/156/2014 zo dňa 13.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/536/2016 zo dňa 21.2.2018 záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX, okres Košice I, obec Košice - Staré mesto, kat. úz. G. I., a to k pozemku parc. KNC č. 74/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m2 a k stavbe budove súp.č. 425 postavenej na tejto parcele, k spoluvlastníckemu podielu v rozsahu 1/4 v pomere k celku, pri ktorom je na liste vlastníctva v časti B pod poradovým číslom 2 ako spoluvlastník zapísaný žalovaný v 1. rade.

2. Žalobca návrh odôvodnil skutočnosťami, že proti žalovanej v 2. rade má peňažnú pohľadávku vo výške 149.372,63 EUR s prísl., priznanú mu vyššie citovaným právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach. Hoci žalovaná v 2.rade (ako dlžníčka z tejto pohľadávky) nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej sa žalobca domáha zriadenia záložného práva, žalobca mal s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 40C/32/2018 za to, že navrhované opatrenie má opodstatnenie, pretože predpokladá, že súd jeho žalobe v tomto konaní vyhovie a žalovaná v 2.rade bude zapísaná ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti.

3. V konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40C/32/2018 sa žalobca domáha určenia, že vyššie špecifikovaný spoluvlastnícky podiel nie je zaťažený záložnými právami v prospech

žalovaného v 4. rade a v prospech žalovaného v 3. rade, určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 6.12.2016 medzi žalovaným v 1.rade ako predávajúcim a žalovaným v 4. rade ako kupujúcim vzťahujúca sa k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu je neplatná a určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.11.2016 medzi žalovanou v 2. rade ako predávajúcou a žalovaným v 4. rade ako kupujúcim vzťahujúca sa k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu, je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalobca eventuálne žiadal, aby súd určil, že žalovaná v 2. rade je vlastníčkou predmetného spoluvlastníckeho podielu.

4. Po citácii § 343 ods. 1 až 3 CSP, § 344 CSP, § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 až 3 CSP súd konštatoval, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Súd môže teda na návrh zriadiť záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa, a bude môcť prísť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

5. Z charakteru zabezpečovacieho opatrenia zároveň vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe jeho nariadenia. Žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči žalovanému. Okrem existencie nároku musí však žalobca osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery.

6. Z ust. § 343 ods.1 CSP vyplýva, že základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú: 1. existencia peňažnej pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená prostredníctvom záložného práva, 2. spôsobilý predmet záložného práva, t.j. veci, práva a iné majetkové hodnoty dlžníka a 3. existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

7. Po posúdení predmetného návrhu súd konštatoval, že žalobca osvedčil jeden zo základných predpokladov pre vyhovieť návrhu a to existenciu svojej peňažnej pohľadávky voči žalovanej v 2.rade.

8. Súd mal z pripojeného rozsudku za preukázané, že žalovaná v 2.rade bola rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 25C/156/2014-424 zo dňa 13.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/536/2016 zo dňa 21.2.2018 zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 149.372,63 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.12.2010 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2018.

9. Z vyššie uvedeného je tiež zrejmé, že nariadenia zabezpečovacieho opatrenia sa žalobca domáha už po skončení konania, ktorým bola predmetná peňažná pohľadávka právoplatne priznaná, t.j. judikovaná (ust. § 324 ods.1 CSP).

10. Zo skutočností, tvrdných žalobcom je tiež zrejmé, že žalovaná v 2.rade pohľadávku žalobcu (resp. svoj dlh) dobrovoľne nesplnila, ako aj, že žalobca z existujúceho majetku žalovanej v 2.rade svoju pohľadávku nedokázal ani čiastočne uspokojiť. Ďalšie, žalobcom tvrdené skutočnosti (tvoriace skutkové tvrdenia v konaní vedenom v spore pod sp.zn. 40 C 32/2018) vedú k osvedčeniu existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

11. Súd však konštatoval, že aj napriek tomu nie je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť, a to pre nespĺnenie jedného zo základných predpokladov, t.j. že nehnuteľnosť, ku ktorej má byť záložné právo žalobcu zriadené, je vlastníctvom dlžníka, t.j. žalovanej v 2. rade.

12. Ako súd zistil z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX, okres Košice I, obec Košice - Staré mesto, kat. úz. G. I., ako spoluvlastník pozemku parc. KNC č. 74/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m² a stavby budovy súp.č. 425 postavenej na tejto parcele, v spoluvlastníckom podiele v rozsahu 1/4 v pomere k celku, je zapísaná iná osoba - žalovaný v 1. rade.

13. Z všeobecnej úpravy inštitútu záložného práva (ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka) síce vyplýva, že záložné právo môže zriadiť buď sám dlžník peňažnej pohľadávky k veci, ktorej je vlastníkom resp. spoluvlastníkom, alebo záložcom môže byť aj niekto iný, t.j. niekto, kto nie je dlžníkom zo záväzkového vzťahu k záložnému veriteľovi a teda, nezodpovedá za splnenie záväzku, avšak ponúka ako záloh vec, ktorá mu vlastnícky patrí, za účelom zabezpečenia a uspokojenia záväzku, ktorého účastníkom nie je. Záložcom môže teda byť dlžník, ale aj „nedlžník“. Ust. §151d ods.3 OZ len vyžaduje, aby vec, ktorá bude založená, bola vo vlastníctve záložcu.

14. Na prvý pohľad sa teda javí, že zabezpečovacím opatrením súd môže zriadiť záložné právo aj k veci, ktorá nie je vlastníctvom dlžníka zo zabezpečovanej peňažnej pohľadávky. Súd zaujal názor, že koncepcia inštitútu zabezpečovacieho opatrenia je vzhľadom na jeho účel koncipovaná užšie, čo je zrejme aj z dôvodu ust. § 343 ods.1 CSP, podľa ktorého zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo len na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka. To, že tento inštitút poskytuje užšie možnosti, ako všeobecná úprava záložného práva podľa Občianskeho zákonníka, je zrejme aj z toho, že zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a teda, nemožno ho nariadiť za účelom zabezpečenia nepeňažného nároku (podľa ust. § 151c ods.1 Občianskeho zákonníka, záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určitelná). Zabezpečovacie opatrenie tiež neprichádza do úvahy v prípadoch, kde predmetom konania bude napríklad určenie vlastníckeho práva, prípadne iný určovací nárok a pod.

15. Odhliadnuc od vyššie uvedeného a bez toho, aby súd v tejto fáze prejedikoval výsledok konania vo veci vedenej pod sp.zn. 40 C 32/2018, súd dodáva, že význam zabezpečovacieho opatrenia spočíva nielen v zabezpečovacej funkcii záložného práva, ale aj v jeho uspokojovacej funkcii. Za situácie, kedy žalobca má právoplatne priznanú pohľadávku voči žalovanej v 2.rade, mohol by totiž na základe súdom zriadeného záložného práva v súlade s ust. § 343 ods.3 CSP začať s výkonom záložného práva a teda, dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky zo zálohu, pri ktorom je zatiaľ ako vlastník zapísaná tretia osoba, a to bez ohľadu na výsledok tohto určovacieho sporu, čo súd pokladá za neprípustný a neprimeraný zásah do práv tretích osôb.

16. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a nariadiť zabezpečovacie opatrenie v jeho prospech špecifikované v petite návrhu. Uviedol, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, že súd nemôže zabezpečovacím opatrením zriadiť záložné právo na zabezpečenie pohľadávky proti žalovanej v 2. rade k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach, ktorý nie je zapísaný na liste vlastníctva ako vlastníctvo žalovanej v 2. rade. Napadnuté uznesenie nedáva odpovede na zásadné argumenty žalobcu týkajúce sa možnosti zriadenia záložného práva súdom v situácii popísanej v návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, a preto považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. Žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uvádzal konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40C/32/2018, v ktorom sa domáha „určení“, ktoré mu umožní vymáhať pohľadávku proti žalovanej v 2. rade zo spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach. V návrhu označil strany sporu, ktoré sú stranami sporu aj v konaní 40C/32/2018. Predpokladal, že súd rozhodne o nariadení zabezpečovacieho opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 40C/32/2018. Vzhľadom na to, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa netýka žalovaného v 3. rade a žalovaného v 4. rade, berie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanému v 3. rade a žalovanému v 4. rade späť a žiada, aby súd s týmito subjektami ďalej nekonal.

17. Žalobca tvrdí, že po právoplatnom skončení konania 40C/32/2018 bude môcť svoju pohľadávku proti žalovanej v 2. rade vymáhať zo spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach. V ďalšej časti

odvolania odvolateľ podrobne rozvádzal alternatívy možných rozhodnutí súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 40C/32/2018.

18. Žalobca mal za to, že argumenty obsiahnuté v žalobe vedenej pod sp. zn. 40C/32/2018, ako aj tie, ktoré uviedol v odvolaní, umožňujú zriadiť záložné právo k spoluvlastníckemu podielu na zabezpečenie pohľadávky žalobcu proti žalovanej v 2. rade aj za situácie, keď žalovaná v 2. rade nie je zapísaná na liste vlastníctve ako spoluvlastníčka podielu. Argumenty žalobcu osvedčujú s vysokou mierou pravdepodobnosti, že sú splnené predpoklady, aby v konaní 40C/32/2018 došlo, či už k určeniu, že scudzenie spoluvlastníckeho podielu zo strany žalovanej v 2. rade je právne neúčinné voči žalobcovi alebo k určeniu, že žalovaná v 2. rade je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu. Podľa žalobcu toto osvedčenie pravdepodobnosti meritórneho nároku žalobcu je postačujúce pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Nesúhlasil s obavou súdu, že v prípade nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by žalobca mohol začať s výkonom záložného práva. Ak totiž súd považoval obavu z výkonu záložného práva zo strany žalobcu za reálnu, mohol zriadiť zákonné záložné právo pre žalobcu v menšom rozsahu. Súd nevysvetlil, prečo nerozhodol podľa Čl. 4 CSP o návrhu žalobcu, keď bol toho názoru, že nemožno vyhovieť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, lebo žalovaná v 2. rade nie je zapísaná ako vlastníčka spoluvlastníckeho podielu na liste vlastníctva.

19. Ako už bolo uvedené vyššie v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, vzal žalobca čiastočne návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia späť, proti žalovanému v 3. rade a žalovanému v 4. rade.

20. Napadnuté uznesenie, ktorým bol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnutý, ako aj odvolanie proti tomuto uzneseniu nebolo doručené ostatným stranám podľa § 331 ods. 1,2 CSP.

21. Podľa Čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto zákona alebo iného zákona, ktorý upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

22. Podľa § 370 ods. 1,2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

23. Podľa § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

24. V prejednávanom prípade vzal žalobca sčasti návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia späť, proti žalovanému v 3. a 4. rade, a preto odvolací súd podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP a § 370 ods. 1,2,3 CSP pripustil čiastočne späťvzatie žaloby proti žalovanému v 3. rade a žalovanému v 4. rade. V tejto časti zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 8. februára 2019 č.k. 24C/3/2019-40 a v tejto časti konanie zastavil. Súhlas žalovaných sa nevyžadoval, lebo žalovaným nebolo doručené rozhodnutie, ktorým bol návrh zamietnutý, ani odvolanie žalobcu.

25. Odvolací súd len poznamenáva, že odvolanie žalovaným doručené nebolo, lebo návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol zamietnutý (§ 331 ods. 1 CSP).

26. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

27. Uznesenie súdu prvej inštancie v ostatnej prevyšujúcej časti je vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

29. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 a § 344 CSP.

30. Podľa § 343 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (ods. 3).

31. Podľa ust. § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

32. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

33. Z vyššie uvedeného vyplýva, že účelom zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. Zriadenie záložného práva má teda odvrátiť stav, pri ktorom by osoba z rozhodnutia povinná si počínala tak, že by mohlo dôjsť k vylúčeniu alebo k podstatnému sťaženiu možnosti osoby oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti. Existenciu takejto obavy možno usudzovať najmä z hľadiska vyvíjaných aktivít povinnou osobou vo vzťahu k jej majetku.

34. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

35. Pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia je postačujúce, pokiaľ okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia (zriadenie záložného práva), sú aspoň osvedčené.

36. Súd teda nevykonáva dokazovanie v rozsahu dokazovania vyžadovanom v základnom konaní, ale len osvedčuje, či sú splnené podmienky pre zriadenie záložného práva, t.j. osvedčuje dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má navrhovaným zabezpečovacím opatrením poskytnúť ochrana a nebezpečenstvo ohrozenia (zmarenia) exekúcie.

37. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní neprihliada (a ani nemusí prihliadať) na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takejto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana a osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená.

38. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 v spojení s § 344 CSP).

39. V prejednávanej veci z obsahu spisového elaborátu sa podáva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40C/32/2018 sa žalobca domáha určenia, že kúpna zmluva, na základe ktorej

bolo rozhodnutím Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru V-13771/2016 zo dňa 7. decembra 2016 povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, uzatvorená dňa 6. decembra 2016 medzi predávajúcim N. Y., narodeným XX.X.XXXX, bytom Y. X, Č. a kupujúcim N. Y., narodeným XX.X.XXXX, bytom U. XXX/X, Y., ktorou predávajúci previedol na kupujúceho spoluvlastnícky podiel vo výške 1/4 na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva XXXXX, katastrálne územie G. I., a to pozemku parcelného čísla KN 74/1 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 340 m² a stavby - budovy súp. č. 425, postavenej na parcele KN č. 74/1 je neplatná, a kúpna zmluva, na základe ktorej bolo rozhodnutím Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru V 13572/2016 zo 6. decembra 2006 povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, uzatvorená dňa 28. novembra 2016 medzi predávajúcou J.Ó. Y., M.. C., bytom H. XXX, Y. a kupujúcim N. Y., narodeným XX.X.XXXX, bytom Y. X, Č., ktorou predávajúca previedla na kupujúceho spoluvlastnícky podiel vo výške 1/4 na nehnuteľnostiach, zapísaných na liste vlastníctva XXXXX, katastrálne územie G. I., a to pozemku parcelného čísla 74/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m² a budovy súp. č. 425 postavenej na parcele KN 74/1, je voči žalobcovi právne neúčinná, alebo určenia, že žalovaná v 2. rade je J. Y., rod. C., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, Y. je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4 na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie G.É. I., a to pozemku parcelného čísla KN 74/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m² a budovy súpisného čísla 425 postavenej na parcele KN č. 74/1, t.j. spoluvlastníckeho podielu zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX pod B2.

40. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že v tomto štádiu konania (bez vykonania dokazovania vo veci 40C 32/2018) nie je možné posúdiť, či je nárok žalobcu opodstatnený.

41. V prejednávanej veci ako vyplýva zo spisu je zrejmé, že nie sú (a neboli) splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

42. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca osvedčil jeden zo základných predpokladov pre vyhovieť návrhu, a to existenciu svojej peňažnej pohľadávky voči žalovanej v 2. rade.

43. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že napriek vyššie uvedenému nie je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť, lebo nie je splnený ďalší základný predpoklad, a to, že nehnuteľnosť, ku ktorej má byť záložné právo žalobcu zriadené, nie je vlastníctvom dlžníka - žalovanej v 2. rade, ale žalovaného v 1. rade, o čom svedčí list vlastníctva č. XXXXX kat. úz. G. I., kde ako spoluvlastník pozemku parcelného čísla KN č. 74/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 340 m² a budovy súpisného čísla 425, postavenej na parcele KN č. 74/1 v podiele 1/4 v pomere k celku, je vedený žalovaný v 1. rade.

44. K odvolacej námietke žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, odvolací súd uvádza, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu.

45. Odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutí podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil svoje úvahy, na základe ktorých dospel k záveru, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 a § 344 CSP.

46. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd uznesenie v ostatnej časti (po čiastočnom pripustení späťvzatia návrhu a zastavení konania v tejto časti) ako vecne správne potvrdil podľa § 378 ods. 1 CSP.

47. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v konaní úspešný, a tak nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaní boli v konaní úspešní, a preto by mali proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaným (ako vyplýva z obsahu spisu) ale trovy konania preukázateľne nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že nepriznáva stranám sporu náhradu trov konania.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).